
4

Mededelingen

Mededelingen

Mededelingen

De **voorzitter**:

Ik heropen de vergadering.

Ik deel aan de Kamer mee dat er geen afmeldingen zijn.

Deze mededeling wordt voor kennisgeving aangenomen.

De **voorzitter**:

Wilt u allemaal even gaan zitten? Dank u wel.

Voordat wij straks gaan stemmen, wil ik even afscheid nemen van opnieuw een legende uit de Tweede Kamer, namelijk van Henk van der Velden, die 45 jaar voor de Tweede Kamer heeft gewerkt. Hij is begonnen in februari 1980. Ja, ga maar staan, Henk. Je bent nooit bescheiden geweest, dus ...

(Geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**:

Henk is begonnen in februari 1980. Hij heeft altijd gewerkt op de Repro. Hij heeft tien Voorzitters versleten, drie plenaire zalen en 119 edities van het blad Nestor, voor de oud-Kamerleden. Hij was op de Repro verantwoordelijk voor de Kamerbode, de ledenposters, de rapporten — denk aan de parlementaire enquêtes — het ledenboekje en de deurbordjes op het Binnenhof. Hij heeft te veel gedaan om op te noemen. 45 jaar was hij in trouwe dienst van de Tweede Kamer. Wij zijn hem ontzettend dankbaar. Vandaag neemt hij afscheid. Henk van der Velden, het ga je goed!

(Geroffel op de bankjes)

De **voorzitter**:

Ik kreeg een mooi boek toegestuurd door Cees Dam, de bekende architect, die inmiddels 92 is. Dat is het boek De gedichtenapotheek. Dat gaat over hoe poëzie mensen kan helpen als het soms wat tegenzit. Daar draag ik een mooi gedicht uit voor, van Rutger Kopland. Dat gaat over het verlies van een hond. Het heet Dode hond.

Ik heb de hond laten sterven — daar lag ze en ik dacht: waar gaat ze nu heen waar zal ze blijven. Om de dood te begrijpen.

Het lichaam wordt wel gezien als een nest het tijdelijk verblijf van een onzichtbare vogel — een afgezant van de eeuwigheid.

Zo zie ik het niet. En toch toen de hond stierf wat gebeurde er toch dat ik wist dat ze stierf alsof haar lichaam door iets werd verlaten.

Ik kan niet anders zien dan dat die dode hond

nog leeft en om mij vraagt, zo sterk is de herinnering, sterker dan ik.

Maar wat van mij hield is weg, ik graaf een gat leg wat er overbleef daarin en gooi het dicht.

De hond is nergens meer, iedere dag.

Aldus Rutger Kopland.